

Locucions, expressions i frases fetes extretes de *La casa sota la sorra*, de Joaquim Carbó (1966, ed. Estrella Polar, Columna Jove, 2009)

A

A flor de terra: “Els peus s’ensorraven. La sorra arribava al turmell, als genolls, a la cintura, al pit, al coll... Només quedaven els ulls a flor de terra. Aviat ja no hi veuria.” (p. 171)

Afluixar la mosca: “Volien un dòlar, naturalment. Però no estava disposat a satisfer-los. Els somrigué i amb el cap va fer que no, mentre pensava que estaven ben frescos, aquella colla de galifardeus, si esperaven que els afluixés la mosca.” (p. 21)

A frec: “Tant ell com Pere evitaren mirar-se en passar a frec. Un dia, però, es trobaren molt a prop durant uns segons.” (p. 106)

A l’acte: “Devia morir a l’acte, perquè ni es va moure més, ni el seu cos es descargolà de la branca on era.” (p. 158)

A les bones o a les males: “En aquell campament hi havia aigua, menjar, medicaments... Calia obtenir-ho a les bones o a les males...” (p. 167)

A les mans [d’algú o d’alguna cosa]: “Estic disposat a sortir i a posar-me a les mans del teu govern.” (p. 105)

Al primer cop d’ull o amb un cop d’ull: “Tornaren les últimes paraules del taxista: ‘Aquí, amb diners, es viu bé...’ Així ho semblava, al primer cop d’ull.” (p. 23); “S’adonà de seguida, només amb un cop d’ull, que Pere feia aigües.” (p. 163)

Amb la cua entre cames: “Les hienes ja en tenien prou. No van resistir més. S’allunyaren amb la cua entre cames.” (p. 51)

Amb l’ai al cor: “Puntualitzaren tots els detalls i Pere tornà amb posat tranquil, però amb l’ai al cor, cap a la seva cambra.” (p. 107-108)

Amb una esgarrapada: “Es vestí amb una esgarrapada, es rentà la cara sumàriament i anà per sortir.” (p. 78)

Amb un pam de nas: “Ja no tenia cap dubte: era Henry Balua, el negre, qui devia haver telegrafiat a la policia sudanesa de Khartum. Però ara tots quedarien amb un pam de nas. Henry el primer de tots.” (p. 77); “Així que acabés la reparació de l’aparell, podrien pujar-hi i desaparèixer, i deixar els altres amb un pam de nas...” (p. 144)

Anar a parar al rovell de l’ou: “Per tant, no sé qui són els altres, però, després de tot, vaig anar a parar al rovell de l’ou, al cervell de l’operació... Un sistema perfecte el d’aquell home!” (p. 150)

Anar com una seda: “-Sí, senyor... Tot ha anat com una seda.” (p. 97)

Anar de mal borràs: “L’home, a la desmoralització pel seu fracàs, va haver d’afegir la certesa que al seu país les coses anaven de mal borràs.” (p. 88)

Anar maldades: “Sabia que als poblats, la gent de la seva raça, quan anaven maldades, no s’atrevien a sacrificar el bestiar. Aguantaven la gana, i l’única concessió que es permetien era de practicar una sagnia a una vaca i beure’s la sang...” (p. 159)

Anar-se’n d’una cosa a l’altra: “Pere tenia ganes de parlar. No era un bon símptoma, i més tenint en compte que se n’anava d’una cosa a l’altra...” (p. 164)

Anar-se’n en orris: “No han acabat de pair que tot això se n’anirà en orris ben aviat, que aquestes cases que s’han transmès de pares a fills seran engolides pel Nil.” (p. 47)

Anar sobre rodes: “Allà dins tot anava sobre rodes. I tothom hi vivia bé, encara que no demostressin gaire alegria tots plegats.” (p. 89)

A recer: “Es van reunir tots dos dins la cabina de davant. Allí van quedar completament a recer, però hi feia molta calor.” (p. 137)

Arronsar-se d’espatlles: “Si no hagués estat per Henry Balua que li havia salvat la vida, no s’hauria repetit aquelles preguntes. S’hauria arronsat d’espatlles, perquè a ell no el preocupaven en absolut aquells negres que passaven gana.” (p. 58)

B

Bé prou que...: “Només que l’haguessin vist a uns metres de distància bé prou que s’haurien guardat d’atacar-lo, però era dins el seu cercle i havia interromput el tiberi...” (p. 50); “Pere pensà que en aquell país bé prou que hi devia haver multimilionaris, si hi havia gent que podia permetre’s aquells luxes...” (p. 64)

Botzinar penjaments (contra algú o alguna cosa): “Continuava botzinant en veu baixa penjaments contra el famós anunci que l’havia embolicat en aquella aventura tan desesperada...” (p. 153)

C

Canviar unes paraules: “Pel camí van encreuar-se amb uns excavadors que treballaven a les ordres d’un arqueòleg francès. Henry el coneixia. Canviaren unes paraules plenes de cordialitat.” (p. 47); “Els altres dos homes canviaren unes paraules en veu baixa.” (p. 64)

Carregar-se de paciència: “I Pere esperava. S’havia carregat de paciència, encara que, cada dia que passava, se sentia més indignat contra Ti i contra els qui el rodejaven i l’obeïen.” (p. 89)

Caure al damunt: “-Que no podem quedar-nos pel camí, com uns passarells, esperant que ens caiguin al damunt...” (p. 135)

Clavar una llambregada: “Se li veia que volia fer-se agradable, tot i que, de tant en tant, quan anava a fer algun comentari, clavava una llambregada metàl·lica que feia esgarrifar...” (p. 80)

Clavar una ullada: “Es va fer a la idea que havia de llegir-los i intentà fullejar-ne un. Però no estava per lectures i hi clavà només una ullada.” (p. 24)

Cobrar vida: “De sobte tota la selva havia cobrat la seva vida normal davant Pere.” (p. 131)

Cobrir-se de bitllets: “T’asseguro que no sabia on anava a parar. Només sabia que em cobriria de bitllets. Jo volia diners. No tenia escrúpols.” (p. 105)

Cobrir-se d’una cuirassa de glaç: “No acabava de posar-se en situació. Tot allò era força abstracte. Procurà mantenir-se dur, cobrir-se d’una cuirassa de glaç i estar a l’expectativa, veure-les venir.” (p. 69)

Com més va...: “Com més anava, però, més difícil veia que pogués arribar a tenir èxit si la temptativa es feia en solitari.” (p. 94)

Córrer de la Seca a la Meca i les Valls d’Andorra!: “Als seus vint-i-set anys havia corregut de la Seca a la Meca i les Valls d’Andorra! Tres anys a Alemanya, a Hamburg, on havia fet de tot: [...]” (p. 9)

Cosir [algú] a preguntes: “Van córrer on hi havia el seu company i el cosiren a preguntes. No compreniem què havia passat.” (p. 141)

D

De bocaterrosa: “Uns metres més enllà el trobà, ajagut de bocaterrosa. Gemegava.” (p. 155)

De bona gana: “De bona gana hauria engolit mitja cantimplora, però sabia que no podia ser.” (p. 132); “De bona gana hauria fujetejat el rostre de Hans, però se n’abstingué.” (p. 144)

D’esma: “Caminava, perquè la seva resistència era formidable, però ho feia d’esma.” (p. 157)

Deixar [algú] en una mar de dubtes: “Hans sortí i deixà Pere en una mar de dubtes. On havia anat a parar?” (p. 75)

Deixar-ho córrer: “Havia tingut intenció de retallar l’anunci, però, com li passava en tantes ocasions, ho havia deixat córrer.” (p. 8)

Deixar-se anar: “Però se’l veia una mica retret en aquell aspecte. No es deixava anar.” (p. 42)

De valent (atipar-se, suar...): “Dalt hi havia un restaurant molt curiós: era giratori! Assegut a la taula, mentre s’atipava de valent, podia veure tot el Caire al seu voltant.” (p. 28); “Hem suat de valent, perquè cada dia pica més el sol.” (p. 97)

Dir-ne una: “-Val més que parlem en anglès, que et serà més fàcil. De tant en tant ens esbravarem i en direm una en català, oi?” (p. 38)

Distreure la gana: “Forfollà dins la motxila i en tragué una llauna de carn en conserva. Va destapar-la i procurà engolir-la a poc a poc, per distreure la gana...” (p. 158)

Donar la cara: “Valia més caure després d’haver lluitat, després d’haver donat la cara, que no pas viure enterrat allí dins, consumir-me lentament amb el pes del remordiment...” (p. 122)

Donar-hi voltes: “No pensava en cap altra cosa, però per més que ho estudiava, per més voltes que hi donava, més difícil ho trobava.” (p. 106)

D’una tirada: “Havia descobert en un quiosc una col·lecció de novel·les policiaques en català que desconeixia, i n’havia començat a llegir una. [...] Se n’havia anat a la cambra i, ajagut al llit, l’havia llegida d’una tirada.” (p. 12)

E

En bandolera: “Però Henry anava massa carregat. Allò no podia durar gaire. Portava la motxilla a l’esquena; les cartutxeres, un fusell en bandolera; la llança...” (p. 166)

Encomanar una dèria: “Ti sabia que no podia tornar a la civilització, i sols vivia per construir-se un sepulcre, un gran sepulcre. [...] Es veia que als més antics col·laboradors de Ti, que sabien que no podien sortir d’allà dins, se’ls havia encomanat aquella dèria.” (p. 91-92)

Encongir-se el cor: “Pere no sabia com acabaria allò. Sabia que dispararien sense fer-s’ho dir dues vegades. Se li encongí el cor en pensar en l’estesa que farien.” (p. 99)

En estat embrionari: “En tingué l’evidència quan va veure que uns homes treballaven en la construcció d’un sarcòfag de metall. Encara apareixia en estat embrionari, però els trets característics de Ti ja destacaven sorprenentment...” (p. 91)

Enfosquir-se els pensaments: “Pere tenia ganes de preguntar, però els pensaments s’enfosquiren en fer-se càrrec del que comportaria ensopegar-se amb la gent de Ti en aquells indrets.” (p. 133)

Enganyar l’estómac: “Què calia fer, llavors? Primer de tot, menjar. No podia continuar enganyant l’estómac amb aquells trossets d’embotit.” (p. 158)

Engegar les preocupacions a escampar la boira: “Va menjar amb bona gana i engegà les preocupacions a escampar la boira.” (p. 63)

Ensarronar [algú] a ficar-se a la gola del llop: “Qui l’havia ensarronat a ficar-se a la gola del llop? Què en trauria, de guanyar molts de diners, si havia de viure sota terra sense saber si el deixarien sortir un dia o altre?” (p. 75)

Ensorrar el cap: “Ensorrà el cap entre les mans i no el mirà.” (p. 104)

Esbargir les cabòries: “La dormida li havia esbargit les cabòries. Henry i els seus sermons quedaven molt lluny.” (p. 78)

Escorcollar el cervell: “Estudiava aquells rostres. No els havia vist mai. Calculava, escorcollava el seu cervell.” (p. 173)

Estar en joc: “Però ara no era solament la seva vida el que estava en joc: hi havia la de Pere i la seguretat del seu país: l’acabament del tràfic d’esclaus, l’anul·lació de Ti – símbol de mal–, la desaparició de la *maritza*...” (p. 167)

Estar la mar de...: “Tots deuen estar la mar de preocupats pensant en l’estrany animal que ha entrat als meus dominis...” (p. 140)

Estar-ne tip: “Hi va haver una revolta... Tots n’estaven tips. Ningú no volia morir com un gos allà sota...” (p. 176)

F

Fer aigües: “S’adonà de seguida, només amb un cop d’ull, que Pere feia aigües. Li tocà el front: bullia.” (p. 163)

Fer bellugar els llavis: “La noia es presentà de seguida. Henry feia bellugar els llavis d’una manera especial: / -Mira, noia, mana que em preparin immediatament el tiberi més sensacional que mai s’hagi servit en aquesta casa!” (p. 176)

Fer córrer un calfred per l’espina: “De tant en tant, l’esgarip d’un ocellot trencava aquell silenci i li feia córrer un calfred per l’espina.” (p. 123)

Fer el badoc: “La gent del país feia el badoc, regatejava i marxava sense comprar.” (p. 27)

Fer el cor fort: “La serp l’estalonava i ell feia el cor fort. No aconseguia allunyar-se’n.” (p. 134)

Fer els ulls grossos: “Per això s’havia fet a la idea de no voler esbrinar res, de fer els ulls grossos. No s’adonava que aquella actitud passiva, de deixar fer i de no pensar, l’havia portat sempre a situacions difícils.” (p. 79)

Fer estesa: “Pere no sabia com acabaria allò. Sabia que dispararien sense fer-s’ho dir dues vegades. Se li encongí el cor en pensar en l’estesa que farien.” (p. 99)

Fer l’efecte: “Solament feia un parell de minuts que no veia Henry, i li feia l’efecte que havien passat hores senceres.” (p. 123-124)

Fer passar [algú] per l’adreçador: “Tu, sembla que vulguis dir que, com que això és un país tan endarrerit, ple d’analfabets, de salvatges, bé em podria dedicar a fer-los passar per l’adreçador gràcies a la meua educació...” (p. 46)

Fer-se a la idea [d’alguna cosa]: “Per això s’havia fet a la idea de no voler esbrinar res, de fer els ulls grossos.” (p. 79)

Fer-se càrrec [d’alguna cosa]: “Agraïm ara l’aportació de tothom. Els qui hem pogut estudiar ens fem càrrec d’aquesta bona voluntat.” (p. 39); “Ara faré que Hans t’ensenyi la Ciutat per tal que et facis càrrec d’on ets.” (p. 87); “Henry podia fer-se càrrec de les condicions del país.” (p. 155)

Fer-se fonedís: “Al cap d’uns moments els negres ja eren deu o dotze passes més endavant. Henry retardava la maniobra de pujar, seguia amb els seus planys. Els altres negres es van fer fonedissos.” (p. 114)

Fer-se l’efecte [d’una cosa]: “No sabia per què, però s’havia fet l’efecte que trobaria un hotel de pel·lícula americana [...]” (p. 23)

Fer-se una idea [d’alguna cosa]: “Pere n’havia sentit parlar abans, però va ser allí on començà a fer-se’n una idea més clara.” (p. 24)

Fer-s’ho tot sol: “Començà a obsessionar-lo la idea que no servia per a res, que Henry s’ho faria millor tot sol.” (p. 153)

Fer una ullada: “-Vaig a fer una ullada a aquests passarells. Ja torno...” (p. 151)

Ficar el nas [en un assumpte]: “Deixar fer i esperar. Treballar i no ficar el nas on no el demanessin...” (p. 79)

Ficar-se a la gola del llop: “Quan vaig ser-hi vaig veure que m’havia ficat a la gola del llop...” (p. 150)

Fondre’s [per alguna cosa]: “Pere es fonia per saber com havia acabat tot, però el metge no en sabia res més.” (p. 175)

Frec a frec: “Encara li semblava tenir els ullals de les hienes frec a frec del seu nas...” (p. 53)

G

Guardar-se [d’alguna cosa]: “Només que l’haguessin vist a uns metres de distància bé prou que s’haurien guardat d’atacar-lo, però era dins el seu cercle i havia interromput el tiberi...” (p. 50)

H

Haver begut oli: “-Això és fa a les pel·lícules, oi? Imagina’t que el vent es girava en la nostra direcció: ja hauríem begut oli...” (p. 129)

Haver-se-les (amb algú): “Van fer broma comentant si haurien preferit haver-se-les amb un lleó o amb un elefant o amb una serp, fins que acordaren preferir tenir al davant un bon plat de *kebab*, encara que fos de xai vell...” (p. 54)

J

Jugar a cara o creu: “Estava disposat a jugar a cara o creu. A la màxima violència. No avisaria. En aquell campament hi havia aigua, menjar, medicaments... Calia obtenir-lo a les bones o a les males...” (p. 167)

Jugar-s’hi el tot pel tot: “Temia trobar la gent de Ti, però anava decidit a jugar-s’hi el tot pel tot...” (p. 174)

Jugar-s'hi la pell: “Calia prendre precaucions. Havien de triomfar! S'hi jugaven la pell i la tranquil·litat del país.” (p. 154)

Jugar un paper: “Encara no sabia quin paper havia de jugar en aquell país, però reconeixia que pertanyia més al grup d'aventurers que al dels altres.” (p. 40)

L

Liquidar una novel·la: “Pensà que, si no li venia la son, potser encara podria liquidar una altra novel·la.” (p. 12)

Liquidar [algú]: “No té compassió. Ens liquidarà a tots plegats.” (p. 114)

Llançar-se amb dues gambades: “Es llançà amb dues gambades cap al jeep, mentre una serp, tan sorpresa com ell mateix, es desvetllava de la seva dormida al sol.” (p. 131)

Lligar tractes (amb algú): “La gent del país feia el badoc, regatejava i marxava sense comprar. Els únics que lligaven algun tracte eren els turistes.” (p. 27)

M

Matar la gallina dels ous d'or: “Amb una mica de sang calenta passaven, i l'animal continuava vivint. Sacrificar-lo hauria estat matar la gallina dels ous d'or...” (p. 159)

Menjar-se [algú]: “Així veurà que cal obeir-nos, però que no ens mengem ningú...” (p. 105)

N

No fos cas que...: “-Home, miro on poso els peus, no fos cas que un animalet d'aquests...” (p. 47); “Dubtà uns segons, no fos cas que interpretés malament aquell senyal.” (p. 124)

No tenir pèls a la llengua: “Com que no tenia pèls a la llengua, la cosa havia acabat malament, com sempre que el seu geni es desvetllava: [...]” (p. 9)

O

Obrir la boca: “Pere mantingué reserva en allò de què no podia parlar, però es lliurà amb interès a la conversa perquè feia dies que no podia obrir la boca al seu gust.” (p. 38)

P

Passar-les magres: “Pere confessà que les havia passades magres i que li devia la vida.” (p. 52); “Si nosaltres dos tenim sort aquesta nit, t'asseguro que les passarà magres...” (p. 151)

Passar revista (a alguna cosa): “Va començar a passar revista als esdeveniments d’aquelles darreres hores, i arribà a conclusions que no eren del tot pessimistes.” (p. 139)

Pelar-ho: “Aquí, cada dia, abans d’esmorzar, hi ha sessió de gimnàstica. [...] No convé que la gent es rovelli i faci panxa. Entesos? Avui hem vingut nosaltres a veure com ho peles, això. Després trobaràs un instructor per perfeccionar-te.” (p. 81)

Pensar-se-les totes: “Havia de fer-se passar per arqueòleg [...] L’organització se les pensava totes, caram! Estava bé, allò!” (p. 29)

Per postres: “Allò no podia durar gaire. Portava la motxilla a l’esquena; les cartutxeres, un fusell en bandolera; la llança... I, per postres, arrossegava els vuitanta quilos que Pere, malgrat tot, devia pesar...” (p. 166)

Picar l’ullet [a algú]: “Pere demanà alguna cosa més forta... El francès parlà amb un dels *cuftis* i picà l’ullet a Henry.” (p. 52)

Plantar cara: “La situació esdevenia crítica. Encara que no se li abraonaven de cop, totes, preveia que això no tardaria gaire. Plantaven cara. Volien brega.” (p. 51)

Portar carbó a la màquina: “Cada vegada minvaven més les provisions. Aviat no quedaria res. Igual que amb l’aigua... Però mentre quedava alguna cosa, bé calia portar carbó a la màquina per fer-la marxar, i més quan es preparava una excursió nocturna de resultat tan incert...” (p. 164)

Portar la veu cantant: “Era Henry, naturalment, qui portava la veu cantant. Parlava sense parar i, de tant en tant, quedava un moment suspès mirant Pere d’una manera estranya, com si volgués saber què pensava.” (p. 44)

Posar [algú] en guàrdia: “Si Pere, en tocar d’esquitllentes el tema, n’hagués parlat sense afectació, amb naturalitat, i hagués dit qualsevol cosa, Henry se l’hauria cregut, però aquell comportament una mica esquerp el posava en guàrdia.” (p. 42)

Posar la pell de gallina: “Era ben fosc. Se sentien sorolls que feien posar la pell de gallina.” (p. 152)

Q

Quedar parat: “Pere els havia vist a les hores dels àpats i quedava parat de veure la cara de satisfacció que feien i les bromes que es gastaven.” (p. 112)

Quatre paraules: “El conserge els mostrà interès i Henry ho explicà amb quatre paraules.” (p. 53); “Mira, en quatre paraules, el Senyor Ti...” (p. 70)

R

Rebre una sotragada: “-Reps una sotragada quan la veus per primera vegada... I el meu cas, què? Mira que fer-me venir de tan lluny i després haver-me d’encauar...” (p. 150)

S

Saber on es té la mà dreta: “-És cert, nosaltres no sabem on tenim la mà dreta, però vosaltres no sabeu si teniu cor.” (p. 117)

Saltar a grans gambades: “Saltava a grans gambades, se sentia projectat enlaire i després tornava a baixar ben de pressa i xocava amb el terra, però, malgrat tot, corria i corria...” (p. 134)

Sense solta ni volta: “No et pensis que ens dediquem a exterminar els negres sense solta ni volta.” (p. 85)

Sentir-se un home nou: “L’endemà, després d’haver dormit tretze hores seguides, se sentia un home nou. Estava disposat a tot.” (p. 32)

Ser a lloc: “-Sortíem a les deu del vespre i érem a lloc a un quart de quatre de la matinada...” (p. 125)

Ser fort de mena: “Estava nerviós i macat de tot arreu, però, com que era fort de mena, l’endemà ja es trobà millor.” (p. 63)

Ser fosc com una gola de llop: “La nit era fosca com una gola de llop.” (p. 53)

Ser el rovell de l’ou: “Dalt hi havia un restaurant molt curiós: era giratori! Assegut a la taula, mentre s’atipava de valent, podia veure tot el Caire al seu voltant. [...] Allò era el rovell de l’ou del Caire.” (p. 28-29)

Ser-hi a temps: “Pot ser molt greu si no s’hi és a temps.” (p. 47)

Sortir amb un ciri trencat: “Aquella pregunta trencà les oracions de Henry. Va tocar de peus a terra. No sabia què contestar. Allò era sortir amb un ciri trencat. O bé Pere no havia entès el que intentava dir... o ho havia entès massa i creia que hi havia alguna cosa amagada...” (p. 45)

Sortir-li arrels [a algú]: “Pere estava clavat a terra, com si li haguessin sortit arrels.” (p. 83)

Sortir-se o sortir [d’un destret, d’una trifulga]: “I que passés el que passés, que se’n sortiria com sempre s’havia sortit de tot...” (p. 59); “Si sortim bé d’aquesta...” Això, això era el cas més difícil: sortir-ne bé!”

T

Tenir els braços oberts: “No la volem aquesta gent, no. En canvi, tenim els braços oberts a tots aquells qui vénen a ajudar-nos.” (p. 40)

Tenir en compte [alguna cosa a algú]: “Sí, en vau deixar un de ben masegat, però no us ho té en compte. Ja hi està acostumat...” (p. 13)

Tenir esma [d’alguna cosa]: “Ni esma no tenia de portar-se les mans a la cara i de separar-ne els insectes Que el fiblaven...” (p. 153)

Tenir-se-les (amb algú): “Aviat se les havia tingudes amb el *maître*. Com que no tenia pèls a la llengua, la cosa havia acabat malament [...]” (p. 9)

Tenir un nus a la gola: “La sensació d’ofec que haia experimentat al primer moment no havia desaparegut. Creixia en pensar que potser hauria de quedar-se per sempre allí dins. Tenia un nus a la gola.” (p. 76)

Tocar d’esquitllentes [un assumpte]: “Si Pere, en tocar d’esquitllentes el tema, n’hagués parlat sense afectació amb naturalitat, i hagués dit qualsevol cosa, Henry se l’hauria cregut, però aquell comportament una mica esquerp el posava en guàrdia.” (p. 42)

Tocar de peus a terra: “Ens agrada que hagi de venir gent de tot el món a ajudar-nos, però, si toquem de peus a terra, no podem deixar de lamentar l’existència d’aquella mentalitat que convertí aquests països en presons on sols vivien els més poderosos.” (p. 39)

Trabucar-se tot de pensaments: “Per dintre seu van trabucar-se tot de pensaments. Estava emocionat.” (p. 122)

Trencar les oracions [d’algú]: “-I tu, Henry, ja et guanyes bé la vida, després de tot? / Aquella pregunta trencà les oracions de Henry. Va tocar de peus a terra. No sabia què contestar.” (p. 45)

Trencar-se la closca: “Per aconseguir-ho, s’havia trencat la closca traçant mil i un plans, fins que la presència de Henry li havia suggerit la fuga que, fins aquell moment, no es podia dir que anés malament...” (p. 137)

Treure’s del cap [alguna cosa]: “Havia de prescindir de tot allò, ell! Era absurd passar la nit barrinant sense treure-s’ho del cap...” (p. 59)

Trobar camp: “Un individu com tu, lluitador de mena, trobarà prou camp per actuar, amb nosaltres.” (p. 69)

Trobar-hi tots els gustos: “Quan vénen aquí se l’emporten, el pa, en uns sacs lligats als costats dels camells, i se’l mengen al cap de dos mesos de pastat, remullant-lo amb aigua. Hi troben tots els gustos...” (p. 40)

Tu diràs!: “Tu diràs! Si ens en sortim t’asseguro que no se’ns escaparà!” (p. 151)

V

Veure-ho tot de color de rosa: “Els estats d’ànim de Pere s’alternaven. Tan aviat semblava refiat i ho veia tot de color de rosa, com li agafava una por immensa.” (p. 165)

Veure-les venir: “No acabava de posar-se en situació. Tot allò era força abstracte. Procurà mantenir-se dur, cobrir-se d’una cuirassa de glaç i estar a l’expectativa, veure-les venir.” (p. 69)

Entre claudàtors: complements obligatoris. Entre parèntesis: complements optatius.
El número de pàgina de cada fragment correspon a l'edició de Columna Jove (2009).

Josep Hernández Tresserras
8 de desembre de 2023